

عنوان مقاله:

بررسی اندیشه مادی گرایی در شعر احمد شاملو

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 21، شماره 44 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

محمد جواد صادقی نقدعلی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی

مهدی ملک ثابت - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد

یدالله جلالی پندری - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

هم زمان با مشروطیت، اندیشه مادی گرایی در آثار برخی از اندیشمندان آن روزگار، مانند میرزا ملکم خان و... راه یافت و بعد از وقوع انقلاب کمونیستی در شوروی، این اندیشه با آرمان خواهی روشنفکران ایران در باره آزادی و عدالت همراه گشت. با نفوذ حزب توده در ایران، اندیشه مادی گرا به عنوان تفکری مترقی، در میان شاعران رواج بیشتری یافت. اندیشه مادی گرا، پیوند انسان را با دین، کم رنگ ساخته و اندیشه های غیرالهی برگرفته از اومانیسم، مارکسیسم و اگزیستانسیالیسم را جایگزین آن می کند. مهم ترین شاخص این نوع اندیشه را می توان در نوع نگاه و باور شاعران به خدا، دین، انسان، طبیعت، جامعه، دیالکتیک تاریخی، ناامیدی و پوچ گرایی دانست. احمد شاملو (۱۳۰۴-۱۳۷۹) شاعر و ادیب معاصر، اندیشه مادی گرایی را در اشعار خود بیان کرده است. افق انتظار غالب در شعر شاملو از نوع افق انتظار مادی است. در اندیشه او زنجیره تکامل، دیالکتیک ماده و روح به دیالکتیک انسان، طبیعت، تناسخ و... شکل گرفته و جایگزین اندیشه خداپاور شده است.

کلمات کلیدی:

احمد شاملو، مادی گرایی، غرب گرایی، شعر معاصر فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734303>

